

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 15.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 15.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **5646** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 3 от Административнопроцесуален кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба на „Бурнарски“ ЕООД срещу Народно събрание на Република България и Министерство на финансите, с което се иска солидарно осъждане на ответниците да заплатят сумата в размер на 7204,80 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи по внедряването на техническите изисквания на Софтуер за управление на продажбите в търговски обект (СУПТО), причинени от нарушение на правото на Европейския съюз във връзка с прилагането на чл. 118, ал. 14 – 18 от ЗДДС (ДВ, бр. 24/16.03.2018 г.) и чл. 52, ал. 1 от Наредба Н – 18/13.12.2006 г. (ДВ, бр. 68/2020 г. в сила от 31.07.2020 г.) и § 13, ал. 1 от ПЗР от Наредба Н – 18/13.12.2006 г. (ДВ, бр. 75 от 24.09.2019 г.), ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба и подадените уточнителни молби се твърди, че със създаването на нормите на чл. 118, ал. 14 – 18 от ЗДДС (каквато е обнародвана в ДВ, бр. 24/16.03.2018 г.), чл. 52, ал. 1 от Наредба Н – 18/13.12.2006 г. (каквато е обнародвана в ДВ, бр. 68/2020 г.) и § 13, ал. 1 от ПЗР от Наредба Н – 18/13.12.2006 г. (каквато е обнародвана в ДВ, бр. 75 от 24.09.2019 г.) се поддържа национална правна уредба, противоречаща на правото на Европейския съюз, а именно - чл. 4, § 3 от Договора за Европейския съюз и принципите на правна сигурност и защита на оправданите очаквания. Пояснява, че Народното събрание е отговорно за създадената норма от ЗДДС, а Министерство на финансите е отговорно за приемането на нормата от Наредба Н – 18/13.12.2006 г. Поддържа се, че текстовете на тези разпоредби са задължили ищцовата страна да предприеме действия по внедряване на техническите изисквания на СУПТО, изразяващо се в смяна на касовите апарати и привеждане използвания софтуер с нормативните изисквания, за което са направени разходи за

подмяна на фискалните принтери и промяна на софтуера. В тази връзка се твърди, че общият размер на ненужните разходи е 7204,80 лева, за което са издадени фактури, описани в исковата молба. Пояснява се, че впоследствие обсъжданите норми са изменени, при което е отпаднало предвиденото в тях задължение.

В поредна уточнителна молба от 11.09.2023 г. на ищцовата страна е направено искане за повдигане на спор за подсъдност, за което е налице позоваване на Определение № 20 от 25.06.2020 г. по к. гр. д. № 7 / 2020 г. на ВКС и ВАС, смесен петчленен състав. В останалата част на молбата се съдържат правни доводи по същество на спора.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства, които моли да се приемат. Не се правят други доказателствени искания.

Ответникът - Народно събрание на Република България, чрез процесуалния си представител, е подал отговор на исковата молба, с изразява становище за недопустимост на исковата претенция срещу този ответник, тъй като в предметния обхват на ЗОДОВ не е попада законодателната дейност, поради което Народното събрание не притежава пасивна процесуална легитимация. Счита, че исковата молба е нередовна, тъй като не съдържа изложение на обстоятелствата, на които се основава исковата претенция. Допълнително се развиват подробни доводи за неоснователност на исковата претенция. Не се правят доказателствени искания.

Ответникът – Министерство на финансите, чрез процесуалния си представител, е подал отговор на исковата молба, в който некоректно е посочено, че се подава от министъра на финансите, доколкото по дела по ЗОДОВ органът не е страна по делото, а юридическото лице. От друга страна отговорът на исковата молба е подаден от представляващия министерството (министъра), а и съобщението е адресирано до министерството във връзка с поредната уточнителна молба на ищеца, в която след указания на съда се посочва правилния ответник. В тази връзка следва да се даде възможност на Министерство на финансите да уточни, че отговорът се подава от това юридическо лице (министерството), а не от органа (министъра).

В отговора на Министерство на финансите се правят оплаквания за нередовност на исковата молба, тъй като не съдържа изложение на обстоятелствата, на които се основава исковата претенция и не е посочено на какво се основава солидарната отговорност по чл. 121 ЗЗД. Допълнително са развити подробни доводи за неоснователност на исковата претенция. Не се представят доказателства и не се правят доказателствени искания.

Съдът намира следното:

Неоснователно е възражението на ответника Народното събрание на Република България за недопустимост на исковата претенция срещу този ответник, обосновано с разбирането, че ЗОДОВ не регламентира отговорност за законодателна дейност. Липсата на процесуален ред за предявяване на искове за вреди от нарушаване на правото на ЕС срещу законодателния орган на държавата не може да бъде основание за недопустимост на съдебното производство. Държавата е длъжна да осигури такъв ред и не може да оправдава отказите за разглеждане на искове с липсата на процесуален ред. Това следва не само от принципите на правото на ЕС, но и от общите принципи на правото, включително принципа на правовата държава – чл. 4 от Конституцията, правото на достъп до съд – чл. 127 АПК и чл. 6 и чл. 13 от Европейската конвенция за защита правата на човека, приложима при имуществени спорове.

Неоснователни са възраженията на ответниците за нередовност на исковата молба.

Нередовностите на исковата молба са отстранени след дадени няколко поредни указания от съда, а препис от уточнителните молби са изпратени на насрещните страни. От изложеното в исковата молба става ясно, че са въведени твърдения за поддържане на национална правна уредба, противоречаща на правото на Европейския съюз, която създава определени задължения за ищеца, а изпълнението им е свързано с извършването на разходи, посочени в исковата молба. Несъстоятелни са възраженията, че не е посочено на какво се основава солидарната отговорност по чл. 121 ЗЗД, тъй като законодателно в чл. 4, ал. 2 ЗОДОВ е уредена солидарната отговорност.

Констатира се, че с уточнителната молба от 11.09.2023 г. на ищцовата страна е въведено допълненото твърдение за поддържане от страна на Министерство на финансите на национална правна уредба, противоречаща на правото на Европейския съюз, а именно § 13, ал. 1 от ПЗР от Наредба Н – 18/13.12.2006 г. (обнародвана в ДВ, бр. 75 от 24.09.2019 г.). В тази връзка препис от молбата следва да се изпрати на ответниците, като им се предостави възможност да изразят становище до началото на съдебното заседание.

Неоснователно е искането на ищеца за повдигане на спор за подсъдност. Разпоредбата на чл. 2в, ал. 2 ЗОДОВ по ясен и категоричен начин урежда случаите, когато исковата претенция е насочена срещу ответници, попадащи и в двете хипотези по т. 1 и по т. 2 на чл. 2в, ал. 1 ЗОДОВ. В тези случаи административният съд е компетентен, когато поне едно от твърдените увреждащи нарушения е извършено от някой от ответниците (юридически лица – държавни органи) при или по повод изпълнение на негова административна дейност или при правораздавателната дейност на административните съдилища. В случая едно от твърдяните увреждащи нарушения е на министъра на финансите при приемането на текстове от Наредба Н – 18/13.12.2006 г., което е административна дейност на този орган. В тази връзка АССГ е компетентен да разгледа спора. Неоснователно е позоваването, че вредите са причинени от съчетаната различна по характера си дейност на двамата ответници (законодателна и административна) и че вредите са преобладаващо възникнали от законодателната дейност, тъй като същите рефлектират и на дейността на министъра на финансите. Според чл. 2в, ал. 2 ЗОДОВ е достатъчно единствено едно от увреждащите действия да е при или повод административна дейност, какъвто е настоящият случай. В чл. 2в, ал. 2 ЗОДОВ не е въведен количествен критерий за приноса на увреждащата дейност при възникване на вредите (същият е имал значение преди законодателното изменение с ДВ, бр. 94/29.11.2019 г., тъй като до онзи момент законодателно не е съществувал процесуалния ред за разглеждането на тези дела). В тази връзка не се споделя цитирана от ищеца съдебна практика.

Относими са представените с исковата молба документи, поради което същите следва да се приемат по делото.

Следва да се отбележи, че не е необходимо изрично да се конституират ищецът и ответникът. Това е така, тъй като процесуалната легитимация на страните се определя според чл. 26, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК (лицата от чието име и срещу които се води делото), тъй като се касае за исково производство, макар и проведено пред административен съд. В тази връзка е неприложима разпоредбата на чл. 154, ал. 1 АПК, тъй като същата се отнася в производството по оспорване на административни актове, каквото настоящото не е (в този смисъл решение № 4456 от 26.03.2019 г. по адм. д. № 11288/2018 на Върховния административен съд). Въпреки това следва да се

конституират страните, за да се създаде яснота по отношение на това кои са страните по делото, тъй като две от тях изпитват затруднения в това отношение.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА страните по делото както следва:

1. Ищец: „Бурнарски“ ЕООД.
2. Ответници: Народно събрание на Република България и Министерство на финансите.

ОТХВЪРЛЯ възражението на Народното събрание на Република България за недопустимост на исковата претенция.

ОТХВЪРЛЯ възраженията на ответниците за нередовност на исковата молба.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за повдигане на спор за подсъдност на делото.

УКАЗВА на ответниците, че имат възможност в срок до съдебно заседание да изразят становище по подадената уточнителна молба от 11.09.2023г. на ищеца.

УКАЗВА на Министерство на финансите, че в 1-седмичен срок от получаването на съобщението има възможност да уточни, че отговорът на исковата молба се подава от името на Министерство на финансите, а не от министъра на финансите.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени и описани в исковата молба.

УКАЗВА на страните, че исковата претенция е с правна квалификация чл. 2в, ал. 1, вр. ал. 2 ЗОДОВ.

УКАЗВА на страните, че липсват права и обстоятелства, които се признават и които не се нуждаят от доказване.

УКАЗВА на ищцовата страна, че е в нейна тежест да докаже следното: 1. Осъществено увреждащо действие (чрез поддържане на национална правна уредба - издаден административен акт и приемане на закон), което нарушава правна норма на ЕС, предоставяща материални права на ищеца, респ. забраняваща поемането и изпълнението на определени задължения; 2. Нарушението на тази норма да е достатъчно съществено. 3. Наличие на сочените имуществени вреди и техния размер; 4. Съществуването на пряка причинно-следствена връзка между нарушението и претърпяната от ищеца вреда.

УКАЗВА на ответниците, че е в тяхна тежест да установяват възраженията си за наличието на правоизключващи отговорността факти.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 03.10.2023 година от 15:35 часа, за която дата и час да се призоват ищцовата страна, ответниците и прокуратурата.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца да се връчи допълнително препис от подадените отговори на исковата молба.

ДА СЕ ВРЪЧИ на ответниците препис на уточнителна молба от 11.09.2023 г., подадена от ищеца.

Съдия: